

blot dette enkelte Hensyn, som Samfundet maa kræve respekteret, bliver taget.

Vedrørende Enkelthederne kan jeg henvise til de udførlige Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, saavel som til den Betænkning, Kommissionen har afgivet. Der er kun et Par ganske enkelte Forhold, som jeg finder Anledning til særlig at fremdrage.

Der har indenfor Kommissionen været delte Meninger om, hvor langt man skulde gaa ned med Størrelsen af de Ejendomme, som skulde henregnes til Landbrugsejendomme. Det er jo en Selvfølge, at Byejeendomme og Ejendomme i Stationsbyer ikke kommer ind under denne Lovs Bestemmelser. Der maa altsaa sættes et Mindstemaal for det Areal, der er en Betingelse for, at en Ejendom kan betragtes som Landbrugsejendom. I Kommissionen har et Flertal foreslaaet, at Mindstemaalet skulde være 1 ha, men et Mindretal har været af den Opfattelse, at man skulde gaa helt ned til $\frac{1}{2}$ ha, og et andet Mindretal har ment, det var rigtigt at gaa op til $1\frac{1}{2}$ ha. Regeringen har været af den Opfattelse, at det sidste Standpunkt er det mest hensigtsmæssige. $1\frac{1}{2}$ ha Jord er i Virkeligheden kun 2,7 Tdr. Land for at bruge den gamle mere kendte Betegnelse, og et Hus med Jordtilliggende under 2,7 Tdr. Land kan i Virkeligheden ikke betegnes som en Landbrugsejendom. Det vil ogsaa simplificere hele Kontrollen med Vedligeholdelsespligtens Overholdelse, at man formindsker det Antal Ejendomme, der er Vedligeholdelsespligt underkastet, og det er et meget stort Antal, man faar med, naar man gaar længere ned med Arealets Størrelse. Det Lovforslag, som jeg her har den Ære at fremsætte, fastsætter altsaa Grænsen for Begrebet Landbrugsejendom nedefter ved $1\frac{1}{2}$ ha.

I Lovforslagets § 2 er indført en Definition af, hvad der forstaas ved, at en Ejendom skal kræves opretholdt. Det har tidligere været lidt uklart, hvad der forstås ved dette, at en Ejendom ikke maatte nedlægges, og der er her indført Bestemmelser, som findes i Forslaget fra Kommissionens Side, og som jeg fuldt ud har kunnet tiltræde. Men derom kan jeg henvise til selve Paragraffen.

Det maa indrømmes, at Kontrollen med den midlertidige Vedligeholdelsespligt, som har været gennemført her i Landet for samtlige Landbrugsejendomme siden 1918, ikke i alle Tilfælde har været fuldt ud tilfredsstillende. Det er et Forhold, som ærede Medlemmer her i Tinget og andetsteds ofte har omtalt; og hvor jeg har mødt en Klage

i saa Henseende, har jeg set mig nødsaget til at sige: Der er ingen anden Udvej end, at de, som bliver opmærksomme paa en Overtrædelse af Bestemmelserne med Hensyn til Nedlægning af Landbrug, maa anmelde, hvad de i saa Henseende ved, for Politiet, lige saa vel som Ministeriet, naar Anmeldelse bliver gjort til Ministeriet, henvender sig til Politiet, som da paa Stedet kan undersøge Sagen. Thi Forholdet ligger saaledes, at man ifølge en anden Lov af 1918, som var en Lejlighedslov, gennemført med meget kort Varsel, ganske vist paabød, at det store Antal af Ejendomme paa 2 Tdr. Hartkorn og nedefter, som tidligere ikke var Vedligeholdelsespligt underkastet, ikke maatte nedlægges. Men der fandtes og findes den Dag i Dag ingen Steder en Fortegnelse over disse Ejendomme. De Ejendomme, som er underkastet Vedligeholdelsespligt ifølge gammel dansk Lovgivning, har Anmærkning i saa Henseende, og dette lader sig kontrolere, men der savnes en samlet Fortegnelse over, hvilke Ejendomme der i øvrigt ved den midlertidige Lov er blevet underkastet Vedligeholdelsespligt.

Lovforslaget her gaar i øvrigt ud paa, at en samlet Fortegnelse skal tilvejebringes, at den skal findes i Matrikullen for hele Landets Vedkommende i Landbrugsministeriet, og at Paategningen om Vedligeholdelsespligt skal indføres i Skøde- og Pantebøgerne. Denne Foranstaltning vil en Gang for alle medføre en samlet Udgift paa ca. 200 000 Kr., men vil i øvrigt i Fremtiden medføre meget smaa Omkostninger, og jeg anser det at faa disse Forhold endeligt ordnet for et saa betydningsfuldt Fremskridt, at jeg ikke tager i Betænkning at henstille, at denne almindelige Notering finder Sted.

Med Hensyn til de Ejendomme, som er ulovligt nedlagt, er der i § 4 givet Bestemmelser, der handler om, hvilken Fremgangsmaade Landbrugsministeriet skal følge, og under hvilke særlige Forhold det skal være Landbrugsministeriet tilladt at fravige Bestemmelserne om Vedligeholdelsespligten. Men jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med her at gaa ind paa Enkeltheder, men skal ogsaa i saa Henseende henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget.

I § 7 er det foreslaaet, at man for at lette Kontrollen med, at enhver Landbrugsejendom opretholdes som selvstændigt Brug, skal foreskrive, at ved Vurdering til Ejendomsskyld eller Grundskyld maa ingen Landbrugsejendom vurderes sammen med en anden Landbrugsejendom, og man paa-